

# РЕШЕНИЕ

№ 407

гр. София, 03.02.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 108-МИ СЪСТАВ**, в публично заседание на девети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА  
КЪНЕВА

при участието на секретаря Станимира П. Делийска  
като разгледа докладваното от МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА КЪНЕВА  
Административно наказателно дело № 20211110215481 по описа за 2021  
година

и за да се произнесе взе предвид следното:

**Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН)**

Образувано е въз основа на постъпила жалба от „\*\*\*\*\* ООД с ЕИК \*\*\*\*\*“ чрез адв. Г.Н. срещу наказателно постановление № 601283-F623144/24.09.2021 г., издадено от Директора на офис „Център“ при ТД на НАП - гр. София, с което на основание чл. 261, ал.1 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 92, ал.2 от ЗКПО.

В жалбата се поддържа, че АНО неправилно е посочил като нарушена правната норма на чл. 92, ал.2 вместо правилната чл. 261, ал.1 ЗКПО. Твърди се, че неправилно е изчислен срокът на забава, който е 40, а не 44 дни, което пък от своя страна е от значение за приложението на чл. 28 от ЗАНН. От съда се иска отмяна на обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят „\*\*\*\*\* ООД редовно призован не изпраща представител.

Въззиваемата страна – ТД „НАП” – София се представлява от юрисконсулт П. с представено в съдебно заседание пълномощно, която пледира за потвърждаване на наказателното постановление, като намира, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

**След анализа на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка съдът прие за установена следната фактическа обстановка:**

„\*\*\*\*\* ООД е търговец по смисъла на чл. 1, ал.1 от Търговския закон (ТЗ). С оглед статута си и в съответствие с чл. 92, ал.1 и ал.2 от ЗКПО, юридическото лице следвало да подаде година данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък за финансовата 2020 г в ТД на НАП – София, офис „Център” в срок от 01.03.2021 г. до 30.06.2021 г.

На 11.08.2021 г. в ТД на НАП – София, офис „Център” по електронен път била подадена годишна данъчна декларация по чл. 92, ал.1 от ЗКПО за финансовата 2020 г. за дружеството-жалбоподател „\*\*\*\*\* ООД с ЕИК \*\*\*\*\*, която била приета с вх. № 2210И0963258/11.08.2021 г.

След подаване на декларацията свидетелят ХР. Б. Д. - старши инспектор по приходите извършила проверка и като установила горните обстоятелства счита, че дружеството е извършило нарушение на чл. 92, ал.2 от ЗКПО и съставил срещу „\*\*\*\*\* ООД и в присъствие на негов представител акт за установяване на административно нарушение № F 623144/13.08.2021 г. АУАН бил предявен за запознаване и препис от него бил връчен на представител на дружеството, който го подписал без възражения. На 20.08.2021 г. било депозирано възражение срещу АУАН, с което не се оспорвало подаването на декларацията след изтичане на законоустановения срок и се искало квалифициране на нарушението като маловажно.

Като счел възраженията за неоснователни и въз основа на цитирания АУАН директорът на офис „Център” при ТД на НАП-гр. София издал обжалваното наказателно постановление, с което на основание чл. 261, ал.1 от ЗКПО наложил на „\*\*\*\*\* ООД имуществена санкция в размер на 500 лева.

На 08.10.2021 г. препис от наказателното постановление било връчено на

представител на наказаното дружество, а на 15.10.2021 г. чрез куриер била депозирана жалба срещу него.

Изложената фактическа обстановка не разкрива сложност; тя не е и спорна между страните. Същата се установява от събраните по делото доказателства и доказателствени средства – показанията на свидетеля ХР. Б. Д. , пълномощно, копие от годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2020 г. на „\*\*\*\*\* ООД с вх. № 2210И0963258/11.08.2021 г. , заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, заповед № 2777/24.08.2017 г. на директора на ТД на НАП-гр. София.

Съдът се довери на заявеното от свидетеля ХР. Б. Д. , тъй като същата е лицето, което е извършило проверка на подадената от жалбоподателя ГДД за финансовия резултат за 2020 г. и е установила подаването ѝ след изтичане на законоустановения срок, за което съставила АУАН срещу дружеството-жалбоподател. Показанията на свидетелката са в достатъчна степен подробни, информативни и съответстват на останалия приобщен по делото доказателствен материал. Заявеното от свидетелката се подкрепя от представените писмени доказателства - ГДД за 2020 г., видно от която декларацията за финансовата 2020 г. е подадена на 11.08.2021 г.

От приетите по делото заповеди съдът извлече данни за компетентността на актосъставителя и АНО.

**При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:**

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално **допустима**.

**Разгледана по същество същата е неоснователна.**

В настоящото производство длъжен да провери изцяло законността на обжалваното наказателно постановление, като в този смисъл извърши проверка за спазването на материалния и процесуалния закон, без да е обвързан от основанията, изложени в жалбата – арг. от чл.314, ал.1 от НПК, вр. с чл.84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи. Съобразно нормата на чл. 278, ал.1, предл.1 от ЗКПО и т. 2.1 на представената и приета по делото Заповед № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, органите по приходите са

оправомощени да съставят актове за нарушения на разпоредбите на ЗКПО, а видно от заповед № 2777/24.08.2017 г. на директора на ТД на НАП-гр. София към датата на съставяне на АУАН свидетелката ХР. Б. Д. е заемала длъжността „старши инспектор по приходите“. Съобразно чл. 7, ал.1 т.4 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП) орган по приходите е и служителят, заемащ длъжност „инспектор по приходите“. Наказателното постановление също е издадено от компетентен орган - видно от т. 1.2 цитираната заповед на изпълнителния директор на НАП директорите на офиси на ТД на НАП са оправомощени да издават наказателни постановления за нарушения на чл. 261 от ЗКПО. При съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и ал.3 ЗАНН. АУАН е съставен по – малко от месец и половина след извършване на нарушението, на 13.08.2021 г., а НП е издадено на 24.09.2021 г., очевидно при спазване срока по чл. 34, ал.3 ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 92, ал.1 от ЗКПО вменява в тежест на данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък да подадат годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък. Алинея втора на същия член определя и срока, в който задължението следва да се изпълни. Същевременно разпоредбата на чл. 261, ал.1 от ЗКПО посочва, че имуществена санкция в размер от 500 до 3 000 лева се налага на данъчно задължено лице, което не подаде декларация по този закон, не я подаде в срок, не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на дължимия данък в по-малък размер или до неоснователно намаляване, преотстъпване или освобождаване от данък. По делото безспорно се установи, че дружеството-жалбоподател „\*\*\*\*\* ООД не е изпълнило задължението си за подаване на годишна данъчна декларация по чл. 92, ал.1 от ЗКПО в указания в ал. 2 срок т.е. от 01.3.2021 г. до 30.06.2021 г. Декларацията е била подадена на 11.08.2021 г. със закъснение от над 40 дни, с което дружеството от обективна страна е нарушило изискванията на чл. 92, ал.2 от ЗКПО. Съдът не споделя възражението на жалбоподателя, че АНО неправилно е приложил разпоредбата на чл. 92, ал.2 вместо тази на чл. 261, ал.1 ЗКПО, тъй като срокът, който следва да се спазва при подаване на декларацията е посочен именно в чл. 92, ал.2 ЗКПО, а чл. 261, ал.1 предвижда санкция за неспазването му.

Доколкото с обжалваното НП е ангажирана отговорността на юридическо лице, чиято отговорност е обективна съдът намира, че въпросът за субективната страна на нарушението не следва да се обсъжда.

Съдът намира, че в процесния случай е неприложим чл. 28 от ЗАНН, като извършеното нарушение не представлява маловажен случай. Не са налице данни, от които да се направи извод, че процесното нарушение разкрива по – ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичните нарушения от този вид. Нарушението е формално, поради което липсата на вредни последици не може да бъде аргумент в тази насока. Дали срокът на забава е 40 или 44 дни в процесния случай е несъществено, тъй като той така или иначе е достатъчен, за да обоснове необходимост от ангажиране на отговорността на жалбоподателя.

За извършеното нарушение законът предвижда налагане на административно наказание имуществена санкция в размер от 500 до 3 000 лева. Правилно АНО е определил размера на санкцията в минимален размер от 500 лева, съобразявайки липсата на предходни нарушения на ЗКПО от страна на жалбоподателя. Ето защо съдът намира, че така определеният размер на имуществената санкция е справедлив и годен да постигне целите по чл. 12 ЗАНН.

По изложените съображения съдът намира, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, извършеното нарушение е безспорно доказано, а наложената имуществена санкция – справедлива, поради което наказателното постановление следва да се потвърди.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал.1 ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс /в същия смисъл е и разпоредбата на чл. 63, ал.3 ЗАНН, в сила към датата на приключване на съдебните прения/. В полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д /тоест наказателното постановление/ се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане от страна на представителя на въззиваемата страна съдът следва да присъди в полза на ТД на НАП-гр.

София разноси за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал.4 ЗАНН вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в минимален размер от 80 лева, съобразявайки неголямата фактическа и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 9 от ЗАНН Софийски районен съд, НО, 108 състав

## **РЕШИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА** наказателно постановление № 601283-F623144/24.09.2021 г., издадено от Директора на офис „Център” при ТД на НАП - гр. София, с което на основание чл. 261, ал.1 от Закона за корпоративното подоходно облагане на жалбоподателя „\*\*\*\*\* ООД с ЕИК \*\*\*\*\* е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 92, ал.2 от ЗКПО.

**ОСЪЖДА** „\*\*\*\*\* ООД с ЕИК \*\*\*\*\* да заплати на ТД на НАП-гр. София юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София град в 14- дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му на основанията, предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: \_\_\_\_\_